

Η ΠΑΛΗΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΒΒΑΖΗ

1003

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 24 Ἰανουαρίου 1971
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν : 9.45 - 10.45

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦν ἡ ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τὴν περασμένη Κυριακὴ, ἀγαπητέ μου Δημήτρη, εἶχαμε ἀνοίξει συζήτηση γιὰ τὰ νυκτερινὰ κέντρα τῆς παλιᾶς Ἀθήνας καὶ εἶχαμε ἀναφέρει ὅτι στὰ 1898, σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενα μᾶς ἐφημερίδας τῆς Ἑσπερινῆς Ἀκροπόλεως, ἦτανε τρία ὄλα κι' ὄλα τὰ ὕποκτα αὐτὰ νυκτερινὰ κέντρα τῆς διασπιδάσεως... Τὰ θυμᾶσαι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λές νά τὰ ξέχασα ἀπὸ τὴν μιά Κυριακὴ στὴν ἔλλη ; Ἦτανε τὸ Γιαϊτέ, γιὰ τὸ ὅποτον ὁ περίφημος ἐκεῖνος δημοσιογράφος καὶ χιουμορίστας, ὁ Γεώργιος Πῶπ εἶχε κάνει μιά καταπληκτικὴ παρατήρησι...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί παρατήρησι εἶχε κάνει ὁ Πῶπ ; Αὐτὸ δέν τό εἶπαμε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν προλάβουμε νά τό ποῦμε. Λοιπὸν ὁ Πῶπ ἔγραφε μιά μέρα στὴν ἐφημερίδα του : Δεχόμεθα νά ὀνομάζεται αὐτὸ τὸ καφωδεῖον Γιαϊτέ, πού γαλλιστί σημαίνει εὐθυμία. Ἀλλὰ νά γράφεται ἡ ἐπωνυμία τοῦ καταστήματος μὲ πεζὰ γράμματα διὰ νά τοποθετηται καὶ τόνος εἰς τὸ τελευταῖον φωνῆεν, διότι ὅπως γράφεται μὲ κεφαλαῖα δίχως τόνο, πολλοὶ διαβάζουν Γιαϊτε... καὶ εἶναι ἐντροπή διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου κι' ἐνδόξου ποιητοῦ τῆς Γερμανίας, νά εὐρίσκειται μετὰ πολυχρόμων φώτων εἰς τὴν θύραν χυδαίου καφέ σαντάν...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δέν είχε ἄδην ὁ Πάπ. Ἡ λέξις Γκαϊτέ, χωρίς τόνο εὐκολα θά μπορούσε νά διαβασθῆ : Γκαΐτε. Καί θά τρίβανε τά κόμματα τοῦ μεγάλου γερμανοῦ ποιητοῦ μ' αὐτήν τήν ἱεροσυλία.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τέτοιες παρεξηγήσεις δέν ἦτανε σπάνιες στήν Ἀθήνα τοῦ περασμένου αἵωνα. Ὅταν παραδείγματος χάριν ἔγιναν δύο τρεῖς ἀποκρηάτικοι χοροί ὁ ἓνα φοιτητικό καφενεῖο τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους καί Ναβαρίνου, ὁ πολὺς ἐκεῖνος καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου ὁ Γεώργιος Μιστριώτης, ἔγινεν ἔξω φρενῶν...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Γιατί νά γίνῃ ἔξω φρενῶν ; Δέν ἤθελε νά γλεντήσῃ ἡ φοιτητικὴ νεολαία ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θύμωσε διότι τὸ καφενεῖον ἐλέγετο : Κ ο ρ α ῆ ς. Καί στίς μικρές ἔντυπες ἀγγελίες πού ἐκυκλοφόρησαν εἶχαν γράφει : Στόν Κοραῆ - στόν Κοραῆ - Τὸ γλέντι ἔως τὸ ἄπριλ... Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κοραῆ - στόν Κοραῆ - τὸ γλέντι ἔως τὸ ἄπριλ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί θύμωσε γι' αὐτὸ τὸ ἄστετο ὁ Μιστριώτης ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θύμωσε δέν θά πῆ τίποτε. Πῆγε στό καφενεῖο πρὸς τὸ ἀπόγευμα καί κραδαίνοντας τήν μεγάλη πρᾶσθη ὀμπρέλλα του πού δέν τὸν ἐγκατέλειπε ποτέ, ἄρχισε νά φωνάζῃ : Ἀἴσχος βέβηλοι, αἴσχος ἱεροσυλοὶ, οἱ μηδέ τοῦ Κοραῆ τὸ ἐνδοξον ὄνομα σεβόμενοι. Φαντάζεσαι Γιάγκο τὴν συνέχεια ; Ὅσοι φοιτηταὶ ἦτανε μέσα στό καφενεῖο καί στολίζανε τοὺς τοίχους μὲ πολύχρωμες χάρτινες γιρλέντες, βγήκανε ἔξω καί κάνανε διαδήλωσι φωνάζοντας ἔμμετρα : Μιστριώτης, Μιστριώτης - τοῦ χοροῦ προσωπιότης τὸν σηκῶσανε στά χέρια μ' ἐνθουσιασμό. Ὁ κλημένος ὁ Μιστριώτης, κοντόχοντρος ὅπως ἦτανε κινδύνευε νά πέσῃ κάτω καί φώναζε καί αὐτός : Κτήνη, κνώβαλα, ἀσεβέστατοι... Νά μὴν στά πολυλογῶ Γιάγκο, τὸν πήγανε ἔως τὴν ἑσπέρια ὁδὸν Ἀκαδημίας καί τὸν ἔφησαν πίσω ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκη. Ὁ Μιστριώτης κίνησε γιὰ τὸ σπίτι του καί μονάχα ὅταν ἔφτασε στήν ὁδὸν Στουρνάρα ἀπέναντι στό Πολυτεχνεῖο ὅπου κατοικοῦσε, ἀντελήφθη ὅτι οἱ θεοπάλαβοι φοιτηταὶ του, τοῦ εἶχαν κολλήσει στήν βελάδα του

μιά χρωματιστή χάρτινη γιρλάντα από τίς διακοσμητικές του φοιτητικού χορού.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Νομίζω ότι ή νεολαία έκανε πάντα ανόητες τρέλλες. Είναι γνωστό αλλως τε τό περίφημο δίστιχο του 'Αχιλλέως Παράσχου :

Νεολαία, νεολαία, πάντα θορυβώδης έσο
καί νά έξάγης πρός τά έξω, τά αίσθήματα τά έσω !

Μου διηγείτο κάποιος επίσης παλαιός άθηναίος, ότι γύρω στά 1920, έδώ καί πενήντα χρόνια, οί φοιτηταί τής έποχής εκείνης είχανε έπινοήσει μιά περίεργη διασιέδασι. Πηγαίνανε τήν νύχτα μέ μιά σιάλα, μ'ένα κατσαβίδι καί μερικά τέτοια έργακεϊτα στήν όδόν Αϊόλου, στήν όδόν 'Ερμού καί Μητροπόλεως καί αλλάζανε τίς πινακίδες τών καταστημάτων... είναι αλήθεια αυτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ναί, θυμάμαι ότι είχανε παρατηρηθεί μερικά τέτοια προύσματα. Πήγαίμε τό πρωί ένας έμπορος στό μαγαζί του καί εύρισκε άλλη ταμπέλλα επάνω από τήν πόρτα του, ένα άλλο όνομα καί τά 'χανε ό χριστιανός.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Μέ εό δικιο του νομίζω. Ξέρεις τί θά πη νά λέγεσαι λόγου χάριν Παπαδάκης καί νά πηγαίνης τό πρωί ν'άνοίξης τό μαγαζί σου καί νά βλέπης στήν πόρτα σου πινακίδα μέ τό όνομα Σαραντίδης ; θά τρελλαινότανε ό άνθρωπος. θά είδοποιούσε άμέσως τήν 'Αστυνομία... καί στό άναμεταξύ καί ό άλλος έμπορος, ό Σαραντίδης νά ποθμε εύρισκε στήν πόρτα του πινακίδα μέ τό όνομα του Παπαδάκη...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Φυσικά τό κακό περιωρίστηκε σύντομα, γιατί ή χωροφυλακή έλαβε τά μέτρα της. Στήν όλη έμπορική περιοχή, 'Ερμού, Ευαγγελιστρίας, Αϊόλου, Περιηλέους, θά υπήρχαν τήν νύχτα πέντε έξη περιπολούντες χωροφύλακες. "Αν μιά τέτοια απόπειρα γινότανε νά ποθμε στήν όδόν 'Ερμού, καί αν τήν αντιλαμβανότανε ό χωροφύλακας πού περιπολούσε σ'αυτόν τόν δρόμο, πώς θά μπορούσε μόνος του νά συλάβη πέντε έξη φοιτηταί πού κάνανε τό άστεϊο ;

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πολύ σωστά. Τί γινότανε τότε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάτι πολύ έξυπνο και πονηρό. Οι χωροφύλακες είχανε τά συνθημα-
τικά σφυρίγματα. "Αν ή απόπειρα γινότανε στην δόον 'Ερμού
και την έπαιρνε μυρουδιά ο χωροφύλακας της δόου 'Ερμού, σφύ-
ριζε δυό φορές.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί δυό φορές ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ερ-μού. Δυό συλλαβές, δυό σφυρίγματα. "Αν ήτανε στην δόον
Αλόλου, τρεις συλλαβές, τρία σφυρίγματα για να 'ρθουν ενισχύ-
σεις...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κατάλαβα : Περιηλέους, τέσσερις συλλαβές, τέσσερα σφυρίγματα
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μητροπόλεως, πέντε συλλαβές, πέντε σφυρίγματα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Εθαγγελιστρίας, έξη συλλαβές, έξη σφυρίγματα. Τ' άκούγανε
μέσα στην νυκτερινή ήσυχία οι άλλοι περιπολούντες χωροφύλα-
κες και τρέχανε. Φυσικά, στό άναμεταξύ οι φοιτηταί και δρά-
στες λακκίζανε μόλις άκούγανε τά σφυρίγματα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τελικά περιωρίστηκε τό κακό, μά εξακολούθησε σέ άλλον τομέα
πίο εύκολο : Στά σπίτια, στις έξώθυρες των σπιτιών. Οι φερ-
σέρ αυτοί φοιτηταί, ξεβιδώνανε την μικρή πινακίδα ενός για-
τρού και του βιδώνανε στην πόρτα την πινακίδα ενός δικηγό-
ρου μέ άλλο όνομα φυσικά.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δηλαδή δέν έννοούσαν οι νέοι να καθήσουν φρόνιμοι ποτέ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά νειάτα είναι πάντα τρελλά, δέν τό είπαμε Γιαόγιο ; Και οι
νέοι του 1900 ξέρεις πως άτσαπεναλούντο ; 'Η χρυση νεολαία
της 'Ελλάδος. Και αυτή ή χρυση νεολαία γύριζε τίς νύχτες
στά σουάνια της 'Αθήνας για να τραγουδά : Είς τό ρεύμα της
ζωής μου, διατί να σ' άπαντήσω...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ναί, ένα ρομαντικό τραγουδι της έποχής που θα μίς τό θυμίσω
τόρα ή κλειώ και θα τό ζωντανέψω μάλιστα.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)

Είς τό ρεϋμα τῆς ζωῆς μου
Διατί νά σ' ἀπαντήσω
διατί νά σέ γνωρίσω...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτά Γιάγιο μου, ἦτανε τὰ κατὰλοιπα μιᾶς παλαιότερης ἐποχῆς, ἐνός παλαιότερου ἀθηναϊκοῦ ρομαντισμοῦ, γιατί γύρω στά 1900 ἐδῶ κι' ἐβδομήντα χρόνια δηλαδή, ἔρχισε νά εἰσβάλῃ στήν Ἀθήνα τό εὐθυμο περιζιάνικο καί ναπολιτάνικο τραγοῦδι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Μόνον αὐτά; Ποῦ καί ποῦ κανένα ἐγγλέζικο ἐπίσης/ ὅταν ἐδῶ καί ~~ἐδῶ~~ πενήντα πέντε χρόνια, γύρω στά 1916 ἄφθασε στήν Ἀθήνα ὁ νέος ἐγγλέζικος χορός, τό περίφημο: ~~ὅταν στέπ με τό~~ σχετικό του τραγοῦδι: ~~ἔλεος σέρι, ὅτις μὴ κἀίμην...~~

Ὁταν στέπ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Μάλιστα. Ἡ νεολαία τότε ἔπεσε στά χοροδιδασκαλεῖα νά μάθῃ νέους χορούς. Μέσα σ' ἓνα χρόνο, γύρω στά 1910 ἀνοιξαν πέντε ἕξῃ χοροδιδασκαλεῖα στήν Ἀθήνα, ἐνῶ πρῶτα, στά 1898, δέν ὑπῆρχε παρά μόνο ἓνα, τῷ χοροδιδασκαλεῖο τοῦ Πέγνια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Πέγνιας λεγότανε αὐτός ὁ παλαιός χοροδιδάσκαλος τοῦ 1900;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Πέγνιας καί χρωστᾶμε τό ὄνομά του σ' ἓνα χρονογράφημα τοῦ Τιμου Μωραϊτίνη, τοῦ ἀσημόνητου ἀθηναιογράφου πού κάνει στά 1898 μιᾶ περιγραφή τῆς νυκτερινῆς ζωῆς τῆς Ἀθήνας. Περιπλανᾶται νύχτα στούς δρόμους τῆς Πλάκας, τοῦ κυρῆ καί τοῦ Ἀγίου Φίλιππα καί δέν συναντᾶ οὔτε ἕχνος ζωῆς ἐπτός ἀπό μερικοὺς κενταδόρους πού ἐπιμένουν στά παλαιὰ ἔθιμα. Καί περπατώντας νύχτα ὁ Μωραϊτίνης, διηγεῖται ὅτι βρῖσκεται ξαφνικά στήν Νεάπολη, στήν συνοικία τῆς Νεαπόλεως δηλαδή πού ἦτανε γύρω στά Ἐξάρχεια καί... διάβασε ἐδῶ αὐτήν τήν περιήγηση Γιάγιο...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

(Διαβάζει) Καί ἡ κεντάδα ἐξακολουθεῖ γλυκειά καί σιγανή, μέχρις ὅτου ἡ κινδύρα καί τό μαντολίνο, τὰ ὄργανα τῶν κενταδόρων παραχωρήσουν τήν θέσι τους στά... ὄργανα τῆς Αστυνομίας. Ἐνα βῆμα παραπάνω καί εὐρίσκομαι εἰς τό χοροδιδασ-

σκαλετόν τοῦ κυρίου Πίγνα... Ποῦ νά βρισκότανε ἄραγε αὐτό
τό χοροδιδασκαλετόν τοῦ Πίγνα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Ἐχω τήν ἐντύπωσι ὅτι βρισκότανε στήν γωνία τῆς πλατείας Κά-
νιγγος μέ τήν ὁδόν Χαλκοκονούλη. Ἀργότερα αὐτό τό χοροδιδασ-
καλετο, τό πήρε ὁ περίφημος χοροδιδάσκαλος Ἀνδρεόπουλος
πού ἐδίδασκε χορό στά πλούσια ἑριστοκρατικὰ σπίτια, ὅπου
νέοι καί νέες καλῶν οἰκογενειῶν σχηματίζανε φαρμάκω ὀμάδες
πού τίς ἀποκαλοῦσανε γ κ ρ ο ὕ π, μαζευόντουσαν σ' ἓνα σπίτι
τῆς συντροφικῆς καί πήγαινε ὁ Ἀνδρεόπουλος νά τοῦς μάθῃ ταγ-
κῶ, σοττίς, οὐάν στέπ καί κάθε νέο χορό. Ὅμως διανόψαμε τήν
ἀνάγνωσι τοῦ χρονογραφήματος τοῦ Μωραϊτίνη.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

(συνεχίζει) εὐρίσκομαι εἰς τό χοροδιδασκαλετόν τοῦ κυρίου Πίγ-
να. Ἐδῶ ξεθυμαίνουν τά πόδια, ὅλη ἡ νεολαία χορεύει ἐκεῖ καί
ἐκεῖ περνάει τίς βραδυές τῆς. Εἰσέρχομαι. Ἡ αἴθουσα τοῦ κυρί-
ου Πίγνα, καθαρά καί μεγάλη εἶναι γεμάτη μέχρι ἀσφυξίας. Ὁ
κύριος Πίγνας, ἓνας εὐγενέστατος ἄνθρωπος, ἵσταται εἰς τό μέ-
σον καί διευθύνει τά ζεύγη. Ὅλοι χορεύουν θαυμάσια, ὅλοι εἶ-
ναι πρώτης τάξεως χορευταί... Κοιτάζω τό ρολοῖ μου : εἶναι δύο
μετά τό μεσονύκτιον !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Καταλαβαίνεις λοιπόν ἀγαπητέ μου Γιάνκο ; Ξενυχτούσανε οἱ πι-
λαιοί ἄθηναῖοι ἀφοῦ στίς δύο μετά τά μεσάνυχτα χοροπηδούσανε
στό χοροδιδασκαλετο τοῦ Πίγνα

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Μά τό παλιό ἄθηναῖκό ξενύχτι εἶναι γνωστό καί ἀπό ἕλλα ντο-
κουμέντα. θυμήσου σέ παρακαλῶ τοῦς στίχους τοῦ Σουρή γιά τά
θέατρα : Ἡ Γενοβέφα μαρτυρᾷ μέ τά μαλλιὰ λυμένα
κινεῖται, δαιμονίζεται κι' ἀφρίζει ὅλο ἓνα
ὁ Γοδεφρείδος μιά γροθιά κατὰμουτρα τῆς δίνει
κι' ἀμέσως πέφτεθ μπρούμυτα ἡ δυστυχῆς ἐπείνη,
ἐνῶ προσέρχεται ἕτερος λυσομανῆς ἐν τάχει
καί πέντε τῆς φιλοδωρεῖ, κλωτσιές εἰς τό στομάχι

Κι' άφου άπαύση αυτή σιποτώνεται και φαίνεται ότι λυώνει περί τήν τρίτην προΐνήν, τό θέαμα τελειώνει !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πάλι ό Μωραϊτίνης άναφέρει ότι άφου είχανε χορέφει πόλ-
να και μαζούρια και σοττίς, οί τελευταίοι χοροί ήτανε κατ'
άνάγκην έλληνοπρεπεΐς. Καί γράφει ό Μωραϊτίνης :

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τό σοττίς παύει και τότε άπό τόν άνοιγοιλεινόμενον στόμα-
χον τής φουσαρμόνικας, έξέρχονται άλλοι ήχοι στρωτοί και
πλέον ήρεμοι. Αρχίζει ό συρτός !

Μία δασυάλα μέ λιγωμένα μάτια άφάρη προηγείται κρατούσα
τό άπαραίτητον μανδηλι. Καί άκούγεται τότε τραγουδι έν τρο-
μακτική άσυμφωνία φωνών :

Μπροστινή μέ τό μαντηλι
μοϋ 'βανες φωτιά στά χείλη
Πάτρο-κίτρο λεϊμονιά
άφάρη άσπρο παχουλό πιεσοϋνι
νά σε λούζω μέ σαποϋνι...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις λοιπόν Γιάνιο ; "Όσο κι' έν θέλανε νά ξεφύγουν οί
άθηναίοι πρός τήν Εύρώπη και τό βάλς, έρχότανε στιγμή πού
θυμόντουσαν τά πάτρια.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Όμως τό γαλλικό βάλς έπικρατούσε πάντα και έρχότανε άρα
πού τό περίφημο : Τσιριμπιριμπίν, ίταλικό τραγουδι σέ ρυθμό
γαλλικού βάλς, τραγουδιότανε ένω τό χόρευαν ^{παντοχρόνα} ~~π~~ όλες οί νέοι
και οί νέες τής έποχής...

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)

Οί γυναίκες κοροϊδεύουν
πόλπα ξέρουνε πολλά
και τούς άνδρες τούς παιδεύουν
μέ τσακίσματα τρελλά...

Κ. τ. λ. Κ. τ. λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όπως είπαμε ήτανε ή έποχή, μετά τό 1900 πού οί εύρωπαϊκοί
ρυθμοί είχανε αρχίζει νά επιβάλλωνται στήν ζωή τής 'Αθήνας.
Πάει ή πατροπαράδοτη φουστανέλλα και ή μελωδία τής φλογέρας.
"Ο εύρωπαϊκός πολιτισμός έγέμιζε τήν ζωή τής 'Αθήνας και τά
έλληνοπρεπή ξεχνιόντουσαν σιγά σιγά...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἄφοϋ, ὅπως εἶπες πρὶν ἀπὸ λίγο, γύρω στὰ 1910, πέντε μ' ἕξη χοροδιδασκαλεῖτα ἄνοιξαν μέσα στὴν Ἀθήνα. Ἔχουνε διασωθεῖ μήπως τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν πρωτοπόρων τοῦ χοροῦ στὴν Ἀθήνα;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄναφέραμε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀνδρεόπουλου ποῦ εἶχε πρῶτα τὸ χοροδιδασκαλεῖο του στὴν γωνία Κάνιγγος καὶ Καλιοκουδύλη. Ἀργότερα τὸ μετέφερε δίπλα στὸ θέατρο τῆς Δυριμῆς Σκηνῆς ὅπου σήμερα εἶναι ἓνα ζαχαροπλαστεῖο, ἄλλοι χοροδιδάσκαλοι ἦτανε ὁ Σακελλαρίου, εἰδικὸς γιὰ ἑλληνικοὺς χοροὺς στὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους, ὁ Τζιτζῆς στὴν ὁδὸν Διομείας πάροδος Ἑρμοῦ, ὁ Ξυαντιανὸς στὴν μικρὴ πλατεῖα φίπλα στὸ παλιὸ θέατρο Κεντρικόν, ὁ Τσαδάρης καὶ ὁ περίφημος Καλιμνερᾶκης ποῦ εἶχε τὴν ἔδρα του στὸ παλιὸ τοῦ Ἀνδρεόπουλου στὴν πλατεῖα Κάνιγγος. Ὅμως ὁ Ἀνδρεόπουλος ἔσβησε μιὰ μέρα ἀπότομα, γιατί τὰ πλουσιόσπιτα τῆς Ἀθήνας, εἶχανε ἀγμαλιάσει δύο ξένους χοροδιδασκάλους.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ξένους ; Ποῦ εἶχανε ἔρθει στὴν Ἀθήνα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νάλιστα. Καὶ θὰ σοῦ φανῆ παράξενο Γιάννη ἀν σοῦ πῶ ὅτι τὸν ἓναν ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς ξένους τὸν γνώρισες πολὺ καλὰ... καὶ συνεργάστηκες μάλιστα μαζί του...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἡ μὲ τραλαίνεις. Ποιὸς ἦτανε αὐτός ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὸν λέμε ξένο, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἦτανε Ἕλληνας ἀπὸ τὴν Ρουμανία, μὲ ρουμάνικο ἐπώνυμο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θτάνει, κατὰλαβα... Ἦτανε ὁ Μπαρνούλλερο, ὁ περίφημος Βίλλυ Μπαρνούλλερο ποῦ ἔκανε καὶ τὸν χορογράφου στὰ θέατρα καὶ εἶχε φτιάξει καὶ δικό του μπαλέτο. Ὁ ἕλλος ξένος ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ δεύτερος ἦτανε ξένος βέλγος καὶ λεγότανε Τζούλλιαμ. Αὐτός παντρεύτηκε στὴν Ἀθήνα καὶ πήρε μιὰ καλὴ ἡθοποιό τὴν Καίτη Κοφινᾶ ποῦ τὴν γύμνασε καὶ τὴν ἔκανε ἐπιδύτρια σὲ τσίρκα. Μαζὶ μὲ τὴν ἐπιδύτρια γυναῖκα του, μπλέχτηκαν σ' ἓνα τσίρκο καὶ γυρίζανε ὅλον τὸν κόσμου. Τελευταῖα ἐπέστρεψαν στὴν Ἑλλάδα καὶ εἶχα τὴν τύχη νὰ τοὺς δῶ καὶ τοὺς δύο... Ὅμως ὑπῆρξε

κι' ένας τρίτος ξένος χοροδιδάσκαλος πού τόν άγναλιάσανε τά καλά σπίτια τής 'Αθήνας, ένας έγγλέζος Νιοϋλαντ πού είχε έρθει σάν χορευτικό νούμερο σέ κάποιο καμπαρέ καί βρήκε δουλειά διδάσκοντας μοντέρνους ρυθμούς στίς ντεμουαζέλλες τών αθηναϊκών σαλονιών.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τί περίεργο ! Τώρα ή μόδα αύτή τής διδασκαλίας χορών στά σπίτια από χοροδιδασκάλους είναι τέλεια ξεπερασμένη. Σήμερα οί νέοι χοροί δέν χρειάζονται δάσκαλο. Οί νεαροί καί οί νεαρές τούς μαθαίνουν μέ τό μάτι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αντίθετα, οί ξένοι έρχονται έδω για νά μάθουνε συρτάκι

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ξέρεις τί συλλογίζομαι Δημήτρη ; Καμμιά φορά διαβάζομε στίς έφημερίδες για διάφορες άεροπέφουρες... 'Αεροπέφουρα Βερολίνου, άεροπέφουρα στό Βιετνάμ, άεροπέφουρα στην Σαγκάη... 'Εμείς έδω ξέρεις τί κάνομε ; 'Αεροπέφουρα έποχών... Νά μιά καλή ιδέα. Νά γράψης ένα βιβλίο μέ τίτλο : 'Από τήν Κιηή καί τήν Κοιό, στό συρτάκι !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλή ιδέα. Νά τήν Κιηή καί τήν Κοιό πού τίς θυμήθημε ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Γιατί ; Δέν είναι καλά ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θαυμάσια είναιες, μά μου ξύπνησες τόν πόθο νά τραγ υδήσω αύτό τό τραγουδι...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μή για τ' όνομα του θ ε ου. Θα βγή άλλο πράγμα από τό φάλτσο. Καλύτερα νά μās τό πη ή καλή μας ή κλειώ πού είναι πάντα πρόθυμη...

ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Παίνω σ' ένα περιβόλι
βλέπω μιά μικρή ξανθή
τήν ρωτώ για τ' όνομά της
καί μου λέει : Τήν λέν Κιηή...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Μέ τήν Κιηή καί τήν Κοιό ποιά νά διαλέξω. Τό αιώλιο πρόβλημα του έρρενος όταν έχει νά διαλέξη μιά από δύο ή περισσότερες γυναίκες. Πάρεις αντιμετωπίζανε αύτήν τήν περίπτωση κι' έξηντα - έβδομηντα χρόνια πριν.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Είναι μιά εφαρμογή της αρχαίας ελληνικής παροιμίας :

'Από δύο κακά πού σέ περιμένουνε, τό λιγώτερο κακό είναι τό καλύτερο. Όμως μέθα στά καφέ σαντάν της παληῆς ἐποχῆς πού ἀναφέραμε, ξεχάσαμε ἓνα πού ἔφησε ἐποχή, ἓνα ὑπαίθριο κέντρο πού βρισκότανε στήν πλατεῖα 'Εξαρχείων νομίζω.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Μπράβο Γιάννο ! Αυτό πού τό ξέρεις ἐσύ ; "Ἦτανε τό λαϊκώτερο καφέ σαντάν της ἐποχῆς πρίν ἀπό τό 1900. Ἐκεῖ μέσα ἐσύχναζαν τελευταίας ὑποστάθμης γυναῖκες καί οἱ συμπλουῆς, οἱ καυγάδες καί τά μαχαιρώματα βρισκόντουσαν στήν ἡμερησία διάταξι. Τό κέντρο αὐτό εἶχε τήν ἐπωνυμία : Τά τρία γαρύφαλα... καί οἱ γυναῖκες πού πηγαίνανε ἐκεῖ ἀπεκαλοῦντο ἀπό τοῦς ἀθηναίους " Γυναῖκες τοῦ ταπί - φράγνου ".

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Γυναῖκες τοῦ ταπί φράγνου ; Τί σημαίνει αὐτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Δυστυχῶς ~~ἀρῆς~~ οἱ παλαιοί ἀθηναῖοι ἐμιμοῦντο κάθε τί ξενικό. Καί στό Παρίσι, εἶχε λανσαρισθεῖ περί τά τέλη τοῦ Ερασμένου αἰῶνος, ἡ ἐξευτελιστική ὀνομασία γιά τίς γυναῖκες τῶν χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν : Φάμ ντύ ταπί - φράν... Αὐτό τό ταπί - φράν, οἱ ἀθηναῖοι τό μεραφράσανε σέ ταπί φράγνο καί ἐσήμαινε ~~ἐπιδοκίμαστος~~ τόν εσχατο ἐξευτελισμό της γυναικείας ὑποστάσεως.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Καί οἱ γυναῖκες αὐτές πού ἐλέγοντο ἔτσι ἦτανε πολλές ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Οχι καί λίγες. Πάντως ὅποια τολμοῦσε νά μῆ σ' ἐκεῖνο τό μαγαζί, χαρακτηριζότανε σάν γυναῖκα ταπί φράγνου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Τί ~~ἔσα~~ ἀντιφατικά πράγματα. Γυναῖκες τέτοιες σέ τόσο ρομαντικό τίτλο κέντρου : Τά τρία γαρύφαλα... Λίγο πιά κάτω ἀπό τά 'Εξάρχεια, βρισκότανε στήν ὁδόν Μεταξῆ ἡ περίφημη ταβέρνα κι' αὐτή μέ παράξενη ὀνομασία : Πάρε καί σύ καί σῶπα ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Αὐτό πάλι πού τό ξέρεις ἐσύ Γιάννο ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Νά αὐτή ἡ ταβέρνα, Πάρε καί σύ καί σῶπα, ὑπῆρχε καί τώρα τελευταία, ὀκτώ χρόνια πρίν γίνῃ πολυκατοικία σ' αὐτό τό μέρος

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσιικά τευτικοί πελάτες σ' αὐτά τὰ Τρία Γαρύφαλα, ἦτανε...
 ὄλοι οἱ μάγιες τῆς παληᾶς Ἀθήνας, οἱ τύποι τῶν κουτσαβά-
 κηδων, οἱ παλλημαράδες, οἱ μπράβοι πού εἶχανε τήν κάμα κρε-
 μασμένη μέσα ἀπό τό σακάκι τους, στήν ἀριστερή τσέπη...
 Μιά φορά μπήκε ἐκεῖ μέσα ὁ Μουρούζης, ὁ περόφημος Γεώργιος
 Μουρούζης, ἀνθυπίαρχος τότε, μαζί μέ δύο φίλους του ἐπίσης
 νεαροῦς ἀξιωματικοῦς...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό ἀποτέλεσμα τό φαντάζομαι, θά ἔγινε συμπλοκή ὁμηρικῆ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάτι ἔγινε μά ὄχι μεγάλα πράγματα, γιατί μόλις κάποιος μπρά-
 βος πῆγε νά προκαλέσῃ τόν Μουρούζη, σπάζοντας μιᾶ μπουλιά
 μπύρα στά πόδια του μπροστά, ὁ πρίγκηψ Μουρούζης τινάχτηκε
 ὀρθιος καί τράβηξε τό σπαθί του. Ἐβίβνη τήν =εποχή, οἱ ἀ-
 ξιωματικοί εἶχανε καί τὰ σπαθιά τους μαζί τους. Εἰφουλιεῖ
 λοιπόν ὁ Μουρούζης, τόν μιμοῦνται καί οἱ δύο φίλοι του καί
 τό κέντρον αὐτό ἔδειασε σέ λίγα δευτερόλεπτα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ἐφυγαν ὄλοι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὀλοι. Ποιός τολμοῦσε νά τά βάλῃ μ' αὐτίν τόν τρελλο-Μουρούζη
 ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί θά μείναν καί λογαριασμοί ἀπλήρωτοι φυσιικά.
 ΠΑΛΕΟΚΑΛΗΣ
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνο λογαριασμοί ; Σπάσανε πιᾶτα, ποτήρια, τραπέζια... Μά ὁ
 Μουρούζης σ' αὐτά ἦτανε τζέντλεμαν. Κάλεσε τόν ἰδιοκτητή τοῦ
 μαγαζιοῦ καί τοῦ εἶπε : "Ὅση ζημία ἔγινε, αἴριο τό πρωῖ στό
 σπίτι μου μέ ἐξοφλητικό λογαριασμό. "Ὅμως αὐτός πού ἔσπασε
 τό μπουλιάλι στά πόδια μου δέν θά ξαναπατήσῃ ἐδῶ μέσα. "Ἄν
 μάθω ὅτι ἦρθε, στό κλεισα τό παληομάγαζό σου...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι' ὄστερα θά 'φυγε μέ τήν συντροφιά του τραγουδῶντας στόν
 δρόμο : Στό Ζάππειο σέ πρωτόειδα - κι' ὄστερα στήν πλατεῖα
 (Τό κείμενο δένεται μέ τήν εἰσαγωγή τοῦ τραγουδιοῦ)
- ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Στό Ζάππειο σέ πρωτόειδα...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάννο μου πάλι πέρασε ἡ ὄρα μας καί πρέπει νά τελειώσωμε.